

Núm. de Protocol: 1000059/2016
Núm. de Rotlle: TSJA-0000075/2017

SENTÈNCIA 29-2018

PARTS:

Apel·lant: Sr. J.M.C.G.

Representant: Ídem

Advocat: Sr. M.B.G.

Apel·lat: CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL (CASS)

Representant: Sra. C.M.S.

Advocada: Sra. C.S.M.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA

Magistrats: M. I. Sr. Bernard PLAGNET

M. I. Sra. Elsa PUIG MUÑOZ

Andorra la Vella, setze de març de dos mil divuit.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número 1000059/2016.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- El Sr. J.M.C.G. va interposar demanda contra la Caixa Andorrana de Seguretat Social, en què sol·licitava que s'anul·lés la resolució d'aquest organisme de 22 de gener de 2016, confirmada pel Consell d'Administració el 25 d'abril següent, en virtut de la qual se li va atorgar l'alta mèdica amb

efectes de l'1 de febrer de 2016, sense reconèixer-li una pensió d'invalidesa per malaltia comuna, en no complir les condicions requerides.

La sentència de la Batllia de 15 de juny de 2017 ha desestimat la demanda del Sr. J.M.C.G., en considerar que les patologies que presenta l'interessat es trobaven consolidades en la data indicada per la CASS.

2.- En trobar-se disconforme amb aquesta resolució, l'agent interposa el present recurs d'apel·lació, el qual es fonamenta, en síntesi, en les següents al·legacions:

a) No pot realitzar cap tasca, per mínima que sigui, per la manca de força al canell i de mobilitat, i ha hagut de posposar la intervenció quirúrgica que precisa, per dificultats financeres. No es pot considerar, doncs, que la seva patologia estigui consolidada.

b) S'ha de valorar la seva situació a la data de l'alta mèdica, mentre que la Batllia ha tingut en compte la que presentava en un moment posterior, al realitzar-se el dictamen pericial.

3.- La representació de la CASS s'ha oposat al recurs i ha sol·licitat que es confirmi íntegrament la sentència apel·lada. En aquest sentit, considera que els informes del metge independent i del perit judicial han confirmat que la patologia del canell dret es troba estabilitzada, i que la situació del polze dret no ha evolucionat en un any, el que demostra que també és estable, sens perjudici de que estigui pendent d'una ulterior intervenció quirúrgica, a què l'interessat no s'ha sotmès.

4.- En haver estat acordada la substitució de la vista oral pel tràmit de conclusions, les parts van presentar els escrits corresponents, en els quals van reproduir substancialment les al·legacions que anteriorment havien formulat.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La qüestió discutida en aquest procés, que té per objecte examinar si resultava procedent l'alta mèdica acordada per la CASS amb efectes del dia 1 de febrer de 2016, ha de ser resolta d'acord amb els criteris que resulten dels articles 143 i següents de la Llei de la seguretat social, que regulen les prestacions d'incapacitat temporal.

Per la seva part, l'article 2.8 del Reglament de les prestacions d'incapacitat temporal de la seguretat social, de 27 de maig de 2015, defineix l'alta mèdica com *"la situació que resulta de la finalització del període d'incapacitat temporal, en la qual s'entén que s'ha produït la millora, l'estabilització o la consolidació de l'estat de salut que va provocar la incapacitat temporal"*.

Com ha declarat una reiterada jurisprudència, d'aquesta normativa en resulta que l'abonament de les prestacions de salari es pot perllongar, en el cas de malalties de llarga durada, fins a un període total de tres anys, però sempre amb la perspectiva de què, durant aquest temps, l'assegurat pugui assolir el seu guariment o, en altre cas, mantenir l'estabilitat del seu estat de salut mitjançant un tractament adequat.

Per contra, quan es tracta de seqüeles consolidades, o fins i tot progressives, la Caixa Andorrana de Seguretat Social podrà acordar el cessament de les prestacions d'incapacitat temporal i el correlatiu reconeixement d'una invalidesa per malaltia quan l'interessat pateixi una disminució de la capacitat de treball d'alemanys el 60%, tal i com ho disposa l'article 166 de la Llei de la seguretat social.

En conseqüència, té raó la CASS quan afirma que la dada fonamental la constitueix el fet de què la patologia de l'interessat es trobi o no consolidada o estabilitzada, ja que la persistència d'aquestes lesions consolidades no impedeix en sí mateixa l'alta mèdica, que podrà donar lloc a reprendre l'activitat laboral, o bé, quan procedeixi, al reconeixement d'una invalidesa.

Tercer.- En aquest cas, l'assegurat va patir un leiomiosarcoma d'alt grau, a nivell de la metàfisi del radi distal dret, que va ser tractat amb quimioteràpia i radioteràpia, i intervingut quirúrgicament, practicant-li una exèresi del radi. Aquesta intervenció va produir la ruptura espontània del tendó extensor llarg del polze després de la cirurgia per reconstrucció amb homoempelt osteoarticular. En conseqüència, l'interessat presenta una doble patologia a nivell del canell i del polze drets.

Les conclusions dels informes del metge independent (foli 102) i del perit designat judicialment (foli 120) són concordants quant a la situació de la patologia del canell. Ambdós conclouen que l'estat era estacionari, en haver conclòs el tractament oncològic, sens perjudici de la necessitat de mantenir controls periòdics i de l'existència d'un risc de recidiva.

Pel que fa a la patologia del polze, resulta necessària una posterior intervenció quirúrgica reparadora i curativa, que l'agent no ha decidit realitzar, segons afirma, per problemes derivats de la seva situació econòmica. Tanmateix, el que resulta indiscutible, com conclou la sentència apel·lada, és que el manteniment de la situació de baixa mèdica no ha d'incidir per sí mateix en l'evolució d'aquesta patologia, que es troba estabilitzada.

En conseqüència, resulta ajustada a dret la decisió d'atorgar a l'interessat l'alta mèdica, per l'estabilització de les patologies que presenta, això sens perjudici que pugui tornar a la situació d'incapacitat temporal quan decideixi sotmetre's a la intervenció reparadora del seu polze dret.

Procedeix, doncs, desestimar íntegrament el recurs d'apel·lació i confirmar en els seus propis termes la sentència impugnada.

Quart.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades en aquesta instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar el recurs d'apel·lació que interposa el Sr. J.M.C.G. contra la sentència dictada el 15 de juny de 2017 pel Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa, la qual es confirma en els seus propis termes.

Segon.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal Unipersonal del Batlle, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.